

POSTANOWIENIE

14 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Beata Janiszewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 14 czerwca 2024 r. w Warszawie
zażalenia I. P.

na postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lutego 2024 r., I CNP 196/22,
w sprawie ze skargi I. P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego
w Krakowie z 23 czerwca 2022 r., II Ca 3014/21

w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej Kraków
przeciwko I. P.

o eksmisję,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Skarżąca I. P. wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 20 lutego 2024 r. odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie wydanego w sprawie z powództwa Gminy Miejskiej Kraków przeciwko skarżącej o eksmisję.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu.

Katalog postanowień, które podlegają zaskarżeniu zażaleniem do Sądu Najwyższego, jest zawarty w art. 394¹ § 1 i 1¹ k.p.c. Wyliczenie to ma charakter wyczerpujący (postanowienie SN z 28 maja 2019 r., I CSK 746/17). Zaskarżone postanowienie nie zostało wymienione w powyżej przytoczonych przepisach, co skutkuje niedopuszczalnością zażalenia. W tym kontekście wypada przypomnieć, że zarówno art. 394¹ § 1 k.p.c., jak i art. 394¹ § 11 k.p.c., analogicznie do uchylonego już art. 394¹ § 2 k.p.c., dotyczą postanowień sądów pierwszej i drugiej instancji; żadne postanowienie Sądu Najwyższego nie jest zaskarżalne, co wynika z ustrojowej pozycji tego Sądu (zob. postanowienia SN z: 22 listopada 2010 r., III SO 3/10; 9 marca 2011 r., III SO 1/11; 4 listopada 2021 r., V CZ 65/21; 6 maja 2022 r., III CZ 145/22).

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji postanowienia.

[SOP]

[a!]